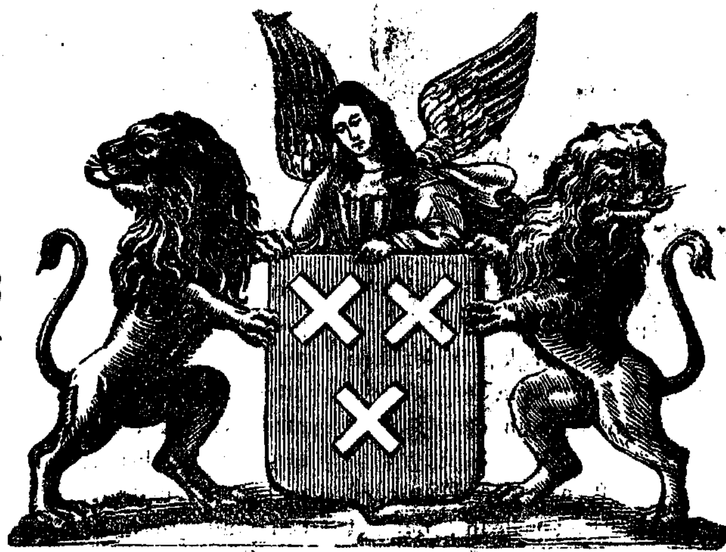
No. 104. 1859.

Bredasche Courant.

DONDERDAG 29 DECEMBER.

Frankrijk.

PARIJS, den 26sten December.

De Koning van Sardinie heeft de besluiten geteekend, waarbij de heeren *Cavour* en *Desambrois* tot gevolmagtigden van Sardinie op het in Parijs te houden congres benoemd worden.

Te Parijs is officieel berigt ontvangen dat de Paus op het congres door zijnen staatssecretaris, den kardinaal *Antonelli*, als eersten gevolmagtigde, en door mgr. *Sacconi*, den pauselijken nuntius te Parijs, als tweeden gevolmagtigde zal worden vertegenwoordigd. Dit wordt door de ministeriele dagbladen van Parijs medegedeeld.

Het *Journal de Saint Petersbourg* meldt dat de minister van buitenlandsche zaken, de vorst *Gortschakoff*, benoemd is om Rusland als eerste gevolmagtigde op het congres te vertegenwoordigen en dat hij den 31sten December de reis naar Parijs zal aannemen.

— De brochure *de Paus en het Congres* blijft bij voortduring in hooge mate de algemeene aandacht trekken. Men vraagt of de Keizerlijke politiek het masker afgeworpen heeft, daar de inhoud geheel in strijd is met de politiek door de beide Keizers te Villafranca ten grondslag aangenomen. Nu wordt wel verzekerd dat het geschrift niet officieel is, dat de heer *de la Gueronnière* de schrijver niet is, maar deze verzekeringen worden door de feiten zelve weêrsproken. Bijna alle bladen houden er zich mee bezig, deelen er stukken uit mede. Aan al de bladen in de provinciën zijn exemplaren gezonden; de *Agence Havas* heeft alle nieuwsberigten ter zijde gelegd om uitvoerige aanhalingen uit de brochure te kunnen opnemen. Wanneer de brochure het werk ware van een eenvoudig particulier, van een onafhankelijk denker, zouden dan al de raderen van onze politieke administratie in beweging zijn gebragt om haar aan de algemeene aandacht te onderwerpen?

Ziehier hoe zich de hoofdredacteur van den Constitutionnel uitlaat: » Men moet nadenken over zulke werken, wanneer zij zich voordoen, en zich niet overgeven aan zijne eerste indrukken. Men begrijpt hoe vele nieuwe en diepe inzigten, treffende gevolgtrekkingen, zulk een exposé bevat..... Wij bewonderen onvoorwaardelijk den verheven geest en de godsdienstige drijfveren, welke hem hebben geïnspireerd." Evenwel verklaart het blad dat het zich voorstelt eenige van de stellingen des schrijvers te wederspreken.

Le Siècle zegt eenvoudig: Wij deelen lager een fragment mede van de brochure, getiteld *de Paus en het Congres.* Men zal zien dat de politiek van den naamloozen schrijver overeenstemt met die welke wij steeds hebben voorgestaan."

»Na eene vlugtige lezing, zegt *la Patrie*, willen wij nog niet oordeelen over zulk een gewigtig werk; *de Passages* (het blad haalt hier de meest opmerkelijke aan), welke wij aan onze lezers mededeelen schijnen ons toe eene even onpartijdige als verhevene waardering te zijn van de politieke voorwaarden der wereldlijke heerschappij van den Paus. Wij zullen er bijvoegen dat in ieder geval het gevoel dat den schrijver heeft bezield, een diepe eerbied is voor de Kerk."

Men kan echter veilig zeggen dat de heer *de la Guéronnière* tot dezelfde conclusie komt als de heer *E. About* in zijne Question Romaine.

Le Pays, die steeds met eene door den heer *Walewski* bevolene standvastigheid de zaak van den Paus heeft ondersteund, bevindt zich tegenover deze brochure in geene geringe verlegenheid. » Wij deelen er, zegt het blad, het eerste gedeelte van mede, waarin de schrijver met groote kracht aandringt op de noodzakelijkheid van de handhaving der wereldlijke heerschappij van den H. Stoel, in het belang der Europesche orde.— Wij gelooven overigens dat men zou mistasten, wanneer men dit geschrift zou willen vastknoopen aan eene Regeringsgedachte of aan invloed van hooger hand."

De brochure heeft welligt op geene partij in Frankrijk zulk een diepen indruk gemaakt als op de clericale, welker hoofdorgaan zich, bij monde van zijn voornaamsten redacteur, den heer *Louis Veuillot*, reeds dadelijk op de schamperste wijze over het geschrift heeft uitgelaten. Hij acht den geest er van reeds geoordeeld door het enkele feit dat *le Siècle* het toejuicht en den inhoud met de door dat blad steeds voorgestane politiek overeenkomstig vindt. De geheele bewijsvoering, zegt de heer *Veuillot*, strekt om te betoogen dat de Paus onafhankelijker zal zijn naar mate zijn rijk beperkter en zijne onderdanen minder aan zijn gezag onderworpen zullen wezen. » Het Congres zou bij gevolg den H. Vader weinig meer moeten laten dan het Vatikaan en een tuin er om heen." Voor het overige meent *l'Univers* dat, na de bewering des schrijvers omtrent de bevoegdheid van het Congres, de radicale vijanden der Kerk, die de geheele verdwijning van het Pausdom verlangen, zich wel zullen wachten eene leer tegen te spreken, die het regt van toekomstige Congressen, waarvan zij nog meer mogen verwachten, in zijn geheel laat.

Hoe almagtig en onfeilbaar het Congres moge zijn, luidt het verder, de anonyme schrijver erkent echter nog eene hoogere almagt en onfeilbaarheid; — die der *faits accomplis.* »De schrijver kent aan de *faits accomplis* een karakter van goddelijkheid toe. Men moge dan al een »vroom en onafhankelijk" Katholiek zijn, men is toch wel genoodzaakt een karakter van goddelijkheid aan iets toe te kennen! Ook het almagtige en onfeilbare Congres, de nieuwe hoogepriester van Europa en de wereld, is aan die *faits accomplis* onderworpen en reeds van nu aan geplaatst in de positie van hem, dien het moet vervangen. Het is daarom te vergeven en te zegenen.

»Wie ook de schrijver moge zijn van de brochure welker conclusie wij mededeelen, voor de Katholieken zal zijn gezag niets zijn. Al onze bisschoppen, op twee of drie na, hebben gesproken en de H. Vader heeft hun geantwoord. Wij kennen de meening van *Pius* IX ten aanzien van de *faits accomplis* waarop men zich tegenover zijne geheiligde regten beroept."

Eindelijk geeft de heer *Veuillot* in *l'Univers* kennis van een adres aan den Paus, door hem geteekend, en waarvan hij, door zijne vrienden uit verschillende oorden van Frankrijk daartoe aangespoord, de teekening aan alle Fransche Katholieken aanbeveelt. Lang heeft hij geaarzeld om tot deze demonstratie over te gaan. Hij geloofde en gelooft nog dat de regten van den Paus zijn gewaarborgd door de Vorsten die, gedurende den oorlog, zijne neutraliteit hebben erkend, en dat het Congres die Vorsten niet van hunne verpligtingen kan ontslaan. »Men spreekt van *faits accomplis*, zegt hij, het *fait accompli* dat is: vooreerst het regt en vervolgens de waarborg van *Napoleon III.*" En lager: »De schrijver der naamlooze brochure, waaraan al de vijanden van het Pausdom zich beijveren zoo veel gewigt en gezag toe te kennen, geeft zich uit voor een vroom, maar onafhankelijk Katholiek. Dat *onze* onafhankelijkheid daarin besta dat wij onzen pligt weten te betrachten door ons getrouw te toonen aan onze moeder, de heilige Roomsch-Katholieke kerk."

De inhoud van het adres is overigens, zoo als te verwachten viel, geheel in den geest van het protest van Mgr. *Dupanloup*. De bewoordingen zijn, zoo mogelijk, nog scherper, vooral waar het hen geldt, die zich aan het gezag des Pausen hebben onttrokken, terwijl onbeperkte hulde en lof wordt toegezwaaid aan hem die »meer dan ieder ander de regtvaardigheid lief heeft en het regt der volken eerbiedigt."

— Vroeger is gemeld hoe de vereeniging der Fransche tooneelschrijvers zich met de opvoeding eener achter-kleindochter van *Racine* belast had. Thans, nu dit meisje volwassen is, is de heer *Melesville*, voorzitter dier vereeniging, op het gelukkig denkbeeld gekomen om eene inteekening ten behoeve der erfgename van een zoo beroemden naam te openen. De Keizer en de Keizerin hebben, ook namens den Keizerlijken Prins, voor 10,000 francs daaraan deel genomen, terwijl de heer *Billault*, minister van binnenlandsche zaken, door wien tot het openen der inschrijving in geheel Frankrijk gemagtigd is, insgelijks zijnen naam op de lijst heeft geplaatst.

De volgende telegraphische berigten zijn ontvangen:

Parijs, 26 *December*. Een artikel van den *Constitutionnel*, door den hoofdredacteur van dat blad, den heer *Grandguillot*, onderteekend, strekt ten betooge dat het gevoelen van de *Times* volmaakt juist is, volgens hetwelk de brochure over den Paus en het Congres een bewijs oplevert van Frankrijks en Engelands eenstemmigheid omtrent de in Italie te volgen staatkunde, en tevens van eene nieuwe toenadering tusschen die beide staten. Het ministeriele blad drukt zijn genoegen over dit resultaat uit, vermits het in het belang der beschaving en van het politiek evenwigt noodzakelijk is dat de twee groote Westersche natien vereenigd blijven; het doet echter opmerken dat er tusschen de beiderzijdsche drijfveren eenig verschil bestaat, en dat Frankrijk, wel verre van de vernietiging van 's Pausen wereldlijk gezag te beoogen, hetzelve veel eer wenscht te bevestigen, door het overeenkomstig de behoeften van onzen tijd te hervormen.

Parijs, 27 *December*. Prins *Jerome* bevindt zich aan de beterende hand.

Ook het *Journal des Débats* velt over de bekende brochure een gunstig oordeel en haalt een aantal vroegere artikelen aan ten betooge dat het steeds van hetzelfde gevoelen geweest is en gewild heeft dat Italie vrij zou zijn om zijn eigen lot te regelen. Volgens dit blad behoort het in Januarij te zamen

komende Congres geen initiatief omtrent eenig punt te nemen, maar zich alleen te beschouwen als geroepen om de uitdrukking van de wenschen der Italianen te erkennen.

Parijs, 27 *December*. Het dagblad *l'Univers* heeft eene tweede waarschuwing van het gouvernement ontvangen, en wel wegens het ontwerp van een adres aan den Paus, en wegens het artikel, waarin de Fransche Katholijken uitgenoodigd worden om dat adres te onderteekenen. Als reden der waarschuwing wordt in het besluit opgegeven, »dat, al mag het door *l'Univers* behandelde punt een onderwerp van vrije discussie uitmaken, evenwel niemand vrijheid heeft om in Frankrijk, onder een godsdienstig voorwendsel, politieke woeling gaande te maken."

Madrid, 26 *December*. H. M. de Koningin is gelukkig van eene dochter bevallen.

Rome, 26 *December*. De Kardinaal *Antonelli* heeft aan den Franschen gezant, den heer *de Grammont*, de officiele mededeeling gedaan, dat het vertrek van den Pauselijken eersten gevolmagtigde naar het Congres, in verband met de verschijning der brochure: *le Pape et le Congrès*, heeft moeten worden uitgesteld.

Duitschland.

FRANKFORT, den 25sten December.

Een schrijven uit Kopenhagen aan de *Preuszische Zeitung* zegt dat den 20sten dezer in den Christiansburg aldaar, waar de Koning thans verblijf houdt, in een pas met houtskolen gevulden kelder brand uitgebroken, maar gelukkig spoedig gebluscht is, en hoe men meende dat er ditmaal geen twijfel aan moedwillige brandstichting bestaan kon. De briefschrijver wijdt bij deze gelegenheid in het breede over de slechte stemming uit die bij een gedeelte der Deensche bevolking heerscht en door verschillende dagbladen aangevuurd wordt. Een daarvan, *Dagbladet*, dat zijne meeste lezers onder de middenklassen telt, behelst herhaaldelijk artikelen met het opschrift: »Denemarkens zorg en ongeluk," waarin zekere bestaande betrekkingen sterk gegispt worden, terwijl het zoogenaamd *Advertentieblad* nog verder gaat en de bevolking afvordert den Koning te verklaren dat het afgebrande slot Frederiksborg alleen onder de voorwaarde zal worden herbouwd dat hij zich van de personen die tot hiertoe in zijne gunst en genade deelen los zal maken. Ook in den Casino-schouwburg hebben gedurig vijandige demonstratiën plaats. Tot hiertoe wordt dit alles door de Regering lijdelijk geduld, terwijl de Koning sedert de ramp van Frederiksborg diep is ter nedergeslagen en telkens herhaalt dat hij alleen door de liefde en verknochtheid zijns volks troost daarover vinden kan.

— *Ernst Moritz Arndt*, hoogleeraar aan de Frederiks Wilhems universiteit te Bonn, de groote en volhardende voorstander van Duitschlands belangen, geniet heden het zeldzaam voorregt van, in het vol genot zijner ligchaams- en geestvermogens, zijnen 90sten verjaardag te beleven. Volgens vroeger genomen besluit werd hem heden morgen door vertegenwoordigers der stad Keulen den brief overhandigd, waarbij hem het eereburgerregt dezer stad wordt aangeboden, terwijl het hoofd der deputatie in zijne aanspraak herinnerde, hoe *Arndt* ten allen tijde voor regt en vrijheid gekampt heeft, zoodat gewis geen Duitsch jongeling zijne woning voorbij gaat zonder het hoofd eerbiedig te ontblooten. De hoogleeraar betuigde zijnen dank in de hartelijkste bewoordingen. Na het vertrek der deputatie trokken de burgers van Bonn, in een breeden stoet, met een muziekkorps aan het hoofd, naar de woning van hunnen feestvierenden medeburger, wien het ook gedurende het overige van den dag wel niet aan meerdere bewijzen van achting ontbreken zal. Uit Berlijn zou hem een adres van burgers uit alle standen, waaronder de Minister van Eeredienst en onderwijs, de heer *von Bentmann Hollweg*, toegezonden worden, ten geleide van het geschenk eener marmeren buste van *Stein*, door den beeldhouwer *Heidel* vervaardigd.

Engeland.

LONDEN, den 25sten December.

De dagbladen blijven zich nog altijd met het vlugschrift de Paus en het Congres bezig houden, waarbij het opmerking verdient dat de der behoudende partij alle zonder eenig onderscheid of voorbehoud hunne goedkeuring aan dat geschrift hechten. Andere, zoo als *de Morning Star*, *de Standard* en *de Morning Advertiser*, opperen de vraag of het billijk zou zijn Rome onder het Pauselijk gezag te laten, terwijl men het onbillijk acht dat de Legatiën en de overige landstreken die thans de Kerkelijke Staten uitmaken daaronder blijven zouden. Overigens vindt men hier sommigen die niet gelooven dat het werkelijk in de Fransche politiek ligt den Paus zijn gansche Rijk, Rome alleen uitgezonderd, te ontnemen. Volgens hen zou het vlugschrift alleen ten doel hebben de Pauselijke Regering op het verlies der Legatiën voor te bereiden.

— Dezer dagen heeft lord *John Russell* een adres van de heeren *N. M. Rothschild en Zonen*, Gebroeders *Baring en Comp.* en andere voorname handelshuizen ontvangen, houdende verzoek om bescherming voor de personen en de belangen der Engelsche kooplieden, welke in Mexico gevestigd zijn of met dat land handel drijven. De adressanten hebben thans een antwoord van den minister van buitenlandsche zaken ontvangen, gedagteekend den 16den dezer en aldus luidende:

» Mijne heeren, ik ben ten volle bekend met de nadeelen, welke alle bij den handel met Mexico belang hebbende kooplieden door de tegenwoordige gesteldheid van dat land moeten ondervinden. Er is herhaaldelijk last gegeven om den persoon en de have der in Mexico verblijf houdende onderdanen van Engeland te beschermen; en Harer Majesteits zaakgelastigde is met kracht en ijver werkzaam om die instructiën ten uitvoer te leggen. Maar ongelukkig wordt dat land geteisterd door burgeroorlog tusschen twee partijen, welke, alleen bedacht zijnde op het vernietigen der tegenpartij, zeer weinig eerbied voor de regelen der geregtigheid of voor de onschendbaarheid van den eigendom hebben.

» Het is moeijelijk te zeggen, welke de feitelijk bestaande regering is, en terwijl Groot-Brittanie en Frankrijk het gezag erkennen van den president die in bezit van de hoofdstad Mexico is, wordt geen ander president, dan die te Vera Cruz het bestuur voert, door het gouvernement der Vereenigde Staten erkend. Harer Majesteits gouvernement tracht tot eenige afspraak met andere mogendheden betrekkelijk de aan te bieden raadgevingen te geraken; en gij kunt voor zeker houden dat geene gelegenheid ongebruikt zal voorbijgaan om met raadgevingen tusschen beide te komen, met het doel om aan den bloedigen en verwoestenden oorlog een einde te maken.

» Uwe betoogen, vervat in uw adres, zullen aan Harer Majesteits zaakgelastigde te Mexico worden overgezonden, en hij zal last ontvangen om alle moeite tot bevordering der veiligheid van het handelsverkeer te doen."

— Van goederhand verzekert men dat tijdens het openen der Parlementszitting het getal der vrijwillige karabiniers de 120,000 man te boven zal gaan. Het departement van oorlog zal hun waarschijnlijk getrokken karabijnen van het Enfield model doen uitreiken, welke daarna van lieverlede door kortere en ligtere van hetzelfde model vervangen zullen worden.

— De ministeriele *Morning Post* verklaart in haar nommer van jl. Zaturdag, dat Engeland zich niet langer tegen de doorgraving der landengte van Suez zou verzetten, indien de concessie in dier voege gewijzigd wierd dat er geene mogelijkheid meer was om door middel der kanalisatie politieken invloed uit te oefenen. Dat hiertoe in de concessie, zoo als zij thans luidt, gelegenheid aan Frankrijk wordt gegeven, is naar het oordeel van dat blad onwedersprekelijk, daar zij aan de concessionarissen regt geeft om de werken der maatschappij door het aanleggen van vestigwerken te beveiligen.

— Uit eene statistiek der schipbreuken in Engeland blijkt het volgende:

Het aantal Engelsche koopvaardijscheden, met en zonder stoomvermogen, bedraagt 27,097 met eenen tonnelast van 4,558,730 en eene bemanning van 300.000 personen. In het jaar 1858 hebben er bij de Engelsche kusten en stroomen 1,170 schipbreuken plaats gehad. Daaronder zijn 404 totaal verongelukt, 50 zonken ten gevolge van aanraking met andere schepen.

Het getal gestrande schepen, zoo beschadigd dat men de lading als verloren moest achten, bedroeg 515. Bij deze ongevallen verkeerden 1865 personen in gevaar, waarvan 340 personen het leven verloren, 1525 personen werden door de reddingsbooten der *National Lifeboot Institution* behouden. De reddingsinrigtingen staan onder het toezigt van *Board of Trade;* en daar de behandeling der kanonnen, om de kabels naar de gestrande schepen te schieten, eenige geschiktheid vereischt, zoo zijn de daartoe noodige machines onder het opzigt der kustwachters gesteld.

Er zijn thans aan de Engelsche kusten 82 inrigtingen voor reddingbooten en soortgelijken.

— Gedurende de laatste strenge vorst hebben in verschillende gedeelten van Engeland hevige onweders gewoed, wat bij een zoodanigen graad van koude, als de grond met sneeuw en het water met ijs overdekt is, uiterst zeldzaam genoemd mag worden. Een dezer onweders, van slagregens vergezeld, rigtte ll. Woensdag, te Firebeck, nabij Doncaster, zware schade aan. Dertig schapen, twee runderen en drie paarden, allen denzelfden eigenaar toebehoorende, werden door den bliksem gedood.

— Behalve een feestdronk onlangs op het leger en de vloot, door lord *Palmerston* aan het feestmaal der landbouw- en arbeidersvereeniging te Romsey uitgebragt en waarin hij aanleiding vond om beider tegenwoordigen en voortreffelijken toestand te roemen, stelde die eerste minister er ook een op de dagbladpers in. Iedereen, zeide hij, die een dagblad uit de vorige eeuw met een uit onze dagen vergelijkt, moet het onderscheid terstond in het oog vallen. Het grooter aantal der behandelde stoffen, de betere bearbeiding er van, de volledigheid der berigten van nagenoeg ieder blad leveren de duidelijkste bewijzen van den vooruitgang der menschelijke kennis op. Maar inzonderheid in één gedeelte der werkzaamheden heerscht een verbazende vooruitgang, dat namelijk hetwelk de mededeeling der openbare beraadslagingen betreft. In het laatste der vorige eeuw was er een zekere *Woodsall*, die verslag van zoodanige beraadslagingen gaf. En hoe deed hij dit? Hij ging naar de galerij van het Lagerhuis, luisterde aandachtig, begaf zich huiswaarts, dronk een paar pinten bier, ging naar bed en maakte dan den volgenden morgen uit zijne droomen en herinneringen een zoogenamd verslag der zitting op. Thans is de bekwaamheid en vlugheid der verslaggevers zoo verbazend, dat, wanneer de redenaar niet zeer op zijne hoede is zaken geschreven waren die beter niet gesproken waren. Een geacht Iersch vertegenwoordiger beklaagde zich eens dat de verslaggever zijne redevoering geen volle regt had laten wedervaren. Het antwoord luidde: »Mijnheer, ik heb uit wat gij gezegd hebt eene zoo goede redevoering gemaakt als mij mogelijk was. Zijt gij echter met mijne handelwijze niet te vreden, dan zal ik voortaan het door u gezegde letterlijk mededeelen maar dan vrees ik dat zulks althans uwe vrienden niet bijzonder bevallen zal." Lord *Palmerston* erkende verder hoe het onbegrijpelijk voorkwam, dat de menschelijke hand het gesprokene zoo snel en naauwkeurig kon volgen, en hoe hij zelfs bij herhaling lessen in de stenografie genomen had, maar met het ongelukkig gevolg dat hij die schrijfwijze niet goed leeren en wat hij dan nog schreef later zelf niet lezen kon. Zijne toespraak eindigde met deze woorden: »*Leve de drukpers!*"

Belgie.

BRUSSEL, den 27sten December.

De Kamer van Volksvertegenwoordiging heeft de vorige week uitsluitend gewijd aan de discussie over het rapport, betreffende de enquête in de zaak der jongste verkiezingen te Leuven. Uitgenomen eenige personele feiten en van tijd tot tijd een heftigen uitval van eene der partijen, die dan meestal door de tegenpartij even heftig werd beantwoord, heeft de discussie weinig opgeleverd wat de algemeene belangstelling kon bevredigen.

Vóór het einde der zitting van Donderdag werd door acht leden een voorstel gedaan strekkende om door de Kamer, alsvorens zij uitspraak deed in de Leuvensche verkiezingen, de noodzakelijkheid te doen erkennen eener herziening van de kieswet, in dier voege dat de thans gewraakte misbruiken niet langer kunnen plaats vinden.

Dit voorstel werd evenwel in de zitting van Vrijdag teruggetrokken, naar aanleiding van de verzekering des Ministers van binnenlandsche zaken dat de Regering eene herziening der kieswet voorbereide, maar meer nog omdat de Kamer vóór Kersmis tot eene eindstemming in zake der Leuvensche verkiezingen wenschte te komen. Werkelijk is het tot die eindstemming gekomen, nadat de heer *B. Dumortier*, nog eene van zijne gewone heftige redevoeringen had gehouden, ter verdediging van de geestelijkheid en om de Regering te beschuldigen dat zij van hare zijde de kiezers door subsidiën als anderzins omkocht om in haren geest te stemmen. Op deze aantijging werd door den heer *Rogier*, Minister van binnenlandsche zaken, kalm en met waardigheid geantwoord.

Bij de eindstemming werd de conclusie van het rapport (vernietiging der verkiezingen) aangenomen met 58 tegen 42 stemmen. Hierbij moet in aanmerking genomen worden dat van de 7 afwezige leden, 5 tot de liberale partij behooren: dat de liberale leden *Pirmez* en *Dechentinnes* tegen de conclusie gestemd en hunne medestanders *H. de Brouckere*, *Granpgagnage* en *van Renesse* zich aan de stemming hebben onthouden, terwijl daarentegen de geheele clericale partij, zonder ééne uitzondering als eene eenig man, tegen heeft gestemd. De Kamer is daarna tot 17 januarij eerstkomende gescheiden.

— Naar de opgave van Brusselsche dagbladen heeft de speelbank in de Belgische badplaats Spa in dit jaar de som van 1,360,000 francs opgebragt, dat is ruim 300,000 francs meer dan in 1858, zoodat de opbrengst ook dit jaar weder, gelijk telken jare, aanmerkelijk is toegenomen. Na aftrek der onkosten zal er voor dit jaar eene zuivere winst van omstreeks een millioen francs overblijven; hiervan komt 50 per cent aan de Belgische schatkist, 20 per cent aan de stedelijke kas van Spa en 30 per cent aan de aandeelhouders, welke het kapitaal der bank bijeengebragt hebben.

Nederlanden.

BREDA, den 28sten December.

Wedijveren in dit zich reeds zoo streng gekenmerkt hebbend wintersaizoen, de alhier bestaande vereenigingen om bij te dragen tot verzachting van het lijden onzer behoeftige stadgenooten, door het geven van openbare Tooneelkunst-voorstellingen, zoo is het ons ook aangenaam te vermelden, dat de Muzijk-Vereeniging: *Vlijt en Volharding*, haar tot dat doel steeds zoo vruchtbaar ARMEN-CONCERT in den loop der maand Februarij aanstaande weder zal doen plaats hebben.

Werd vroeger bij dergelijke Concerten de verwachting welke men van deze uitmuntende Vereeniging mogt koesteren steeds overtroffen, niet minder vertrouwen wij, dat zij ook thans door de ontwikkeling harer zaamgevatte Toonkunst-elementen: *Harmonie*, *Symphonie* en *Euphonie* zich op haar standpunt zal handhaven, en alzoo zoowel den weldadigen kunstbeminnaar een genotrijken avond zal schenken, als den schameled noodlijdende leniging in zijne ontbering.

Moge dus weder eene ruime inteekening de edele poging van gezegde vereeniging bekroonen!

In de avondzitting van Vrijdag ll. en in de zitting van Zaturdag heeft de Eerste Kamer der Staten-Generaal de Hoofdstukken V tot XII der Staatsbegrooting voor 1860 met algemeene stemmen aangenomen, uitgezonderd Hoofdstuk XI, waartegen zich de heeren *van Rijckevorsel* en *van Nispen van Pannerden* hebben verklaard. Ook het ontwerp van wet op de Middelen werd met algemeene stemmen goedgekeurd.

Bij de Vergadering was ingekomen een voorstel van de heeren *van Swinderen* en *van Nispen van Pannerden*, daartoe strekkende om, aangezien het verslag omtrent het ontwerp van spoorwegnet nog niet afgewerkt was, en de verzekering niet kon gegeven worden dat het in de volgende week gereed zou wezen, en daar het wenschelijk moest geacht worden van de stukken zonder overhaasting kennis te nemen, de werkzaamheden te verdagen tot in de maand Januarij, op een door den Voorzitter te bepalen dag.

Hierover ontstond eene woordenwisseling tusschen den Voorzitter, de heeren *Cremers*, *Tonckens*, *Michiels van Kessenich*, *van Swinderen* en *van Andringa de Kempenaer*. De beide eerste en de laatste bestreden het vooral op grond van de bepaling van art. 10 van het Reglement van Orde, wenschende zij het aan den Voorzitter overgelaten te hebben de Kamer op zoodanig tijdstip te doen bijeenkomen als hij het in het belang der zaak noodig oordeelde.

De Minister van Binnenlandsche Zaken ondersteunde het gedane voorstel, geloovende hij, dat de Kamer aan zich zelve verschuldigd was deze zaak zoo spoedig mogelijk af te doen, en zulks in verband met de gisting, die met betrekking tot de geheele aangelegenheid in het land was ontstaan. De heer *van Nispen van Pannerden* wijzigde het gedane voorstel in dier voege, *dat de Kamer hare werkzaamheden zou verdagen tot in Januarij of in de eerste helft van Februarij, op den daartoe door den Voorzitter te bepalen dag.* Dat gewijzigd voorstel lichtte hij nader toe en betoogde de wenschelijkheid om een termijn van afdoening te stellen opdat de behandeling der zaak niet voor onbepaalden tijd zou verdaagd worden.

De heeren *de Vos van Steenwijk*, *Michiels van Kessenich*, *Cremers*, *van Eysinga*, *van der Lek de Clercq* en *van Sasse van Ysselt* voerden daarover nog nader het woord, waarna het gewijzigde voorstel in stemming werd gebragt en daarna met 22 tegen 7 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *van der Lek de Clercq*, *Borski*, *van Rijckevorsel*, *de Vos van Steenwijk*, *Cremers*, *Tonckens* en *Hartsen*.

De Kamer is daarna gescheiden.

— Ter voldoening aan het hem kenbaar gemaakt verlangen, heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken aan de Eerste Kamer doen toekomen de gevraagde begrooting van kosten voor eene spoorwegbrug over het Hollandsch Diep, tusschen Willemsdorp en den Moerdijk, benevens die van eenige der andere voornaamste bruggen in de Zuiderspoorwegen, namelijk van die te leggen te of nabij Rotterdam, Dordrecht en over het Sloe. Daaraan worden de volgende cijfers ontleend: de globale begrooting van kosten voor eene spoorwegbrug tusschen Willemsdorp en Moerdijk over het Hollandsch Diep, beloopt *f* 8,372,067; die voor eene spoorwegbrug over de Nieuwe Maas te IJsselmonde bedraagt *f* 2,091,335; voor eene spoorwegbrug over de Oude Maas bij Dordrecht *f* 945,102, en voor de brug over het Sloe *f* 2,570,000.

— In den avond van den 23sten dezer overleed te Utrecht de heer *Joseph Jan Demoulin*, generaal-majoor, lid van het Hoog Militair Geregtshof, op den leeftijd van 58 jaren. Vroegtijdig in de militaire dienst getreden, woonde hij den veldslag van Waterloo bij, nam een levendig deel aan de veldslagen van 1830 en volgende jaren, werd wegens zijnen destijds betoonden moed, trouw en beleid door den Koning vereerd met de Militaire Willems-orde en later benoemd tot kommandeur der orde van de Eikenkroon. Zijn beminnelijk karakter, zijne stiptheid in de dienst hebben hem steeds de achting zijner meerderen, de vriendschap zijner kameraden, de genegenheid zijner minderen doen verwerven. Zijne echtgenoote en kinderen betreuren in hem eenen braven en zorgvuldigen echtgenoot en vader, zijne vrienden eenen trouwen vriend. De president van het Hoog Militair Geregtshof bragt bij het graf de laatste hulde toe aan de nagedachtenis van den diep betreurd wordende afgestorvene.

— Zijne Majesteit heeft besluit van 18 dezer bepaald dat van 1 Januarij 1860 af de soldijen en het reisgeld, aan de onderofficieren en verdere manschappen des legers te verstrekken, zal worden verhoogd, en dat hun tevens van dien datum in stede van een ration brood van 50 looden, een van 75 looden zal worden uitgereikt.

— In het begin des volgenden jaars zal te Amersfoort eene proeve plaats hebben om den houwitser van 12 duim tot ligte kanons te bezigen. Tot dat einde zal eene commissie zich aldaar vereenigen, bestaande uit hoofd- en verdere officieren van de regimenten veld- en rijdende artillerie.

— Uit 's Bosch wordt geschreven:

Vrijdag namiddag hadden 4 soldaten van het algemeen depôt van discipline in het militair hospitaal, het voornemen opgevat om te ontvlugten; zij maakten zich te dien einde meester van de gordijnkoorden en knoopten die aanéén om zich daarmede uit een raam, ruim 40 voeten hoog, naar beneden te laten; werkelijk waagde er zich een langs dit zwakke en gevaarlijke pad, doch nauwelijks 4 voeten naar beneden zijnde brak de koord, hij kwam op zijne voeten teregt, waarvan een sterk kneusde; de onvoorzigtige kwam met de grootste moeite door een aangrenzenden moestuin in de Tolbrugstraat teregt; nauwelijks was hij daar of een agent van politie nam hem in arrest en bragt hem naar het bureau van politie over, vanwaar hij na verhoor weder naar het hospitaal werd overgebragt; de drie anderen hadden na het ongeluk van hunnen makker geen lust meer hem te volgen.

— Het getal der studenten ingeschreven aan de hoogeschool te Leiden bedraagt 522, als: in de geneeskunde 85, in de regten 252, in de godgeleerdheid 155, in de wis- en natuurkunde 10, in de letteren 20. Aan de Athenæa, Seminaria 118, als: in de geneeskunde 35, in de regten 44, in de godgeleerdheid 30, in de wis- en natuurkunde 2, in de letteren 7.

De *Staats-Courant* behelst heden het volgend berigt:

»Een telegram van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, dd. Batavia 7 November 1859, luidt:

»De *Bahiana* (het vaartuig inhoudende den electro-magnetischen telegraafkabel voor de verbinding van Batavia met Singapore over Muntok) is aangekomen. Overigens geen nieuws.

»Een later ontvangen telegram van den heer *Groll*, ingenieur der gouvernements-telegrafen in Nederlandsch Indie, dd. Muntok 22 November ll., meldt dat de kabel tusschen Singapore en Muntok gelegd was en goed werkte.

G R A A N M A R K T.

AMSTERDAM den 27. December.

TARWE zonder handel.

ROGGE dadelijk onveranderd: 124 ℔ Pruiss. *f* 218; 115 ℔ Petersb. *f* 184; op levering flaauw; Mei *f* 200; Pruiss. op Julij *f* 202.

GERST, HAVER en BOEKWEIT zonder handel.

KOOLZAAD $^{1}/_{2}$ p. vl. lager. Op 9 v. Olie te leveren: Rubs 62 p. vl.; in April 64 p. vl.; in Oct. 67 p. vl.

LIJNZAAD een doen; 107, 108 ℔ Riga *f* 250; 110 ℔ Calcutta *f* 315.

RAAPOLIE op 6/w. *f* 38; vlieg. *f* 36$^{3}/_{4}$; 1 Mei *f* 37$^{3}/_{8}$ à *f* 37; 1 Sept. *f* 38; 1 Oct. *f* 38$^{1}/_{4}$; 1 Nov. *f* 38$^{1}/_{2}$; 1 Dec. *f* 38$^{3}/_{4}$.

LIJNOLIE: op 6/w. *f* 31$^{1}/_{4}$; Vlieg. *f* 30; 1 Maart 30$^{3}/_{8}$; 1 April *f* 30$^{5}/_{8}$; 1 Mei *f* 31.

HENNEPOLIE op 6/w. *f* 37$^{1}/_{2}$.

RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 58 à *f* 62.

LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 9 à *f* 12.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA.

Van den 27. December 1859.

Het Nederl. Mudde Tarwe Nieuwe	van *f* 6,80	tot *f*	8 70
Het dito dito Oude witte Tarwe	» » 9,20	» »	10,20.
Het dito dito Rogge Nieuwe	» » 7,00	» »	7,10.
Het dito dito Rogge Oude	» » 6,50	» »	7,10.
Het dito dito Boekweit Oude	» » 0,00	» »	0,00
Het dito dito Boekweit Nieuwe	» » 6,20	» »	6.30
Een dito pond Boter	» » 0,88	» »	0,90.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	» » 2,70	» »	3,25.
Het 1000 Eiken Telhout	» » 4,10	» »	4,25.
Het 1000 Doof Hout		»	2,75.
De kar Spaanders		»	4,10.
De » Struiken		»	4,50.
De 100 Mutsaard	van *f* 3,50	tot »	4,00.

240^{e} STAATS-LOTERIJ.

VIJFDE KLASSE.

1^{e} Trekking. N°s. 9405, 10062 en 14397, ieder *f* 1000.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (27 *December*) was de fondsnotering: Ned. 2$^{1}/_{2}$ pCt. 63$^{7}/_{8}$, 64$^{1}/_{16}$, 64; 3 pCt. 76, $^{1}/_{8}$; 4 pCt. 98, $^{1}/_{16}$; Rusland 5 pCt. 103$^{3}/_{4}$; dito 1828—29 102; 4 pCt. 1840 81; idem bij Stieglitz 81$^{1}/_{16}$; 5 pCt. 1854 91; dito 1855 99$^{1}/_{2}$; Spanje 1$^{3}/_{4}$ pCt. 32$^{1}/_{4}$; 3 pCt. Binnenl. 41$^{7}/_{8}$; Portugezen 3 pCt. te Londen; 44; Oostenr. Metall. 5 pCt. 54$^{5}/_{8}$, $^{7}/_{8}$, $^{11}/_{16}$; Zilver Nat. 5 pCt. 59$^{3}/_{4}$, 60$^{1}/_{16}$, 59$^{15}/_{16}$, Zilver 1849—54 74$^{1}/_{4}$, $^{3}/_{4}$, $^{1}/_{4}$; Id. 2$^{1}/_{2}$ pCt. 29$^{5}/_{16}$, $^{3}/_{8}$.

Advertentiën.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.